

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Februar 2008 • Nr. 51

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 20 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

WWF-Canon / Chris Martin Bahr

Indhold

Bæredygtig produktion og forbrug – en fælles opgave	1	Finansloven - lange udsigter med 1% til ulandene?	6
Der er brug for nye spor i miljøpolitikken	3	Regeringen sylter FN's tiår for Uddannelse for Bæredygtig Udvikling	7
Danmark kan reducere CO2-udslippet med 40 % i 2020.....	4	Regeringen til miljøeksamen	8
Ringe klimapakke fra EU-Kommissionen	5	Der er behov for øget bistand til udvikling og klima	9
Mest klima for pengene?	6	ARRANGEMENTER.....	10

Bæredygtig produktion og forbrug – en fælles opgave

Af miljøminister Troels Lund Poulsen (V)

Regeringens nye bæredygtighedsstrategi udkommer senere i år. Strategien er en glimrende anledning for mig og resten af regeringen til at gøre status over vores indsats for at skabe et bæredygtigt samfund.

Og som ny miljøminister er det en oplagt mulighed for mig til at overveje, om der skal lægges nye spor ud også i miljøpolitikken.

Jeg er helt på det rene med, at vi som danskere ikke i dag lever i et bæredygtigt samfund. Vi forbruger for hver dansker flere af jordens ressourcer, end naturen kan erstatte. Vores globale fodaftryk er temmelig stort, uanset hvordan man så mere præcist måler et fodaftryk. Så udfordringen er klar: Skoen skal være mindre.

Løsningerne er desværre langt mere komplicerede. Et bæredygtigt samfund handler om transport, produktion, forbrugsvaner, energi, sundhed, levestandard osv. – bæredygtighed vedrører alle sektorer i samfundet, alle aspekter af vores tilværelse. Derfor er det ikke blot én god metode til at sikre et bæredygtigt samfund – det skal ske mange steder på én gang.

Vi kan som regering gøre meget. Vi arbejder hårdt på at lave energiforlig, naturgenopretning, infrastrukturplaner, grønne mærker, folkeskoleundervisning, skattereformer, affaldsregulativer osv. Og vi bruger love, regler, tilskud, fradrag, oplysning, teknologier, tilsyn osv. Alt sammen initiativer, virkemidler og redskaber, der skal bidrage til et mere bæredygtigt samfund. Men regeringen og Folketinget kan ikke gøre det alene.

”Jeg er helt på det rene med, at vi som danskere ikke i dag lever i et bæredygtigt samfund”

Regeringen udsendte for et halvt år siden et debatoplæg om den kommende bæredygtighedsstrategi. Det gjorde vi, fordi vi oprigtigt ønsker en debat om, hvordan vi kan brede ansvaret for bæredygtighed ud i hele samfundet – til erhvervslivet, til organisationerne og ikke mindst til den enkelte forbruger. Vi har brug for, at kommunerne aktivt deltager i naturgenopretningen og klimainsatsen. Vi har brug for, at erhvervslivet påtager sig et ansvar for at producere og informere på den rigtige måde. Og vi har ikke mindst brug for, at den enkelte forbruger påtager sig et medansvar.

Kun den dag, hvor vi som forbrugere aktivt bruger vores frie valg til at vælge de rigtige

produkter, får vi skabt et grundlag for et ægte, bæredygtigt samfund. Der kan og skal regeringen ikke regulere – det kræver en ændret kultur og helt nye vaner hos os alle. Der skal forbrugeren og virksomheden løfte en opgave.

Derfor vil vi sætte særligt fokus på netop bæredygtig produktion og forbrug i den kommende bæredygtighedsstrategi. Vi vil gerne illustrere, hvor stort potentialet er, hvis virksomhederne og forbrugerne går aktivt ind i kampen for et bæredygtigt samfund – og vi vil selvfølgelig gerne som regering hjælpe og understøtte både erhvervslivet og den enkelte forbruger, hvor vi kan. Det kan være hjælp til fremvæksten af nye miljøteknologier, det kan være bedre mærkning af dagligvarer, det kan være mere genbrug – midlerne og redskaberne kan og skal være mangfoldige.

”Men regeringen og Folketinget kan ikke gøre det alene”

Dialogprocessen vi nu har været igennem efter debatoplægget har ikke mindst hjulpet med at sætte dette fokus på bæredygtig produktion og forbrug, og dét har jeg taget til mig. Heldigvis kan jeg konstatere, at de mange reaktioner, som dialogprocessen har resulteret i, heldigvis også har bidraget med mange gode og konstruktive forslag på dette område.

Jeg er overbevist om, at miljøteknologiske løsninger vil være en af de centrale metoder til at sikre den nødvendige afkobling mellem vores ressourceforbrug og velfærdsvæksten. Derfor er det min klare ambition, at regeringen skal satse massivt på miljøteknologien også i de kommende år. På samme måde vil vi med det kommende energiforlig gerne demonstrere, at det kan lade sig gøre at skabe en bæredygtig energiproduktion i et moderne samfund som vores.

Så vi tager rigtigt mange initiativer i disse år – og det vil den kommende bæredygtighedsstrategi også vise.

Der er brug for nye spor i miljøpolitikken

Af Troels Dam Christensen, Koordinator for 92-gruppen

Det er opmuntrende at læse vores nye miljøministers ord om, hvordan han vil sikre et bæredygtigt Danmark i fremtiden. Opmuntrende at han erkender udfordringen - at vi er langt fra bæredygtighed i dag - og opmuntrende, at han lægger op til nye spor i miljøpolitikken for at møde den udfordring.

Der har ellers ikke været meget grund til optimisme omkring Danmarks vej til bæredygtighed eller den danske nationale strategi for bæredygtig udvikling. Sidstnævnte kom i 2002 og har mildest talt ikke sat sig nævneværdige spor – kun få kender til den.

“Der er hårdt brug for en stærkere indsats for at gøre Danmark mere bæredygtigt”

Der er hårdt brug for en stærkere indsats for at gøre Danmark mere bæredygtigt. Med et af de højeste CO₂-udslip i verden og et ressourceforbrug, der er langt over, hvad kloden kan bære per indbygger, er vi er stadig meget langt fra den grønne førertrøje, vi ellers gerne vil bryste os af.

En af de største udfordringer i disse år er vort stadigt stigende ressourceforbrug, og fodaftrykket det sætter overalt på kloden i form af fældet tropeskov, overudnyttede

fiskebestande, udpinte naturressourcer og forurening.

“Hvis vi skal være bæredygtige, må vi tage ansvar for de globale konsekvenser af vores livsstil”

Hvis vi skal være bæredygtige, må vi tage ansvar for de globale konsekvenser af vores livsstil og samtidig give plads og hjælp til bæredygtig udvikling for verdens fattige.

Derfor er det opmuntrende, når miljøministeren nævner, at bæredygtig produktion og forbrug vil indgå som et væsentligt aspekt i den nye bæredygtighedsstrategi. Det er der brug for. Men der er også brug for at sikre, at bæredygtighedsstrategien får reel betydning, herunder at der opstilles klare mål og indikatorer for den udvikling, vi ønsker.

Her er det bekymrende, at en ny rapport fra Ingeniørforeningen viser, at det står meget sløjt til med målingen af vores miljø- og bæredygtighedstilstand.

Der er altså god grund til at ministeren kaster alle kræfter ind for at gøre Danmark mere bæredygtigt, herunder ”lægger nye spor” ud i miljøpolitikken.

Danmark kan reducere CO2-udslippet med 40 % i 2020

Af Tarjei Haaland, klima- og energimedarbejder i Greenpeace

Den danske regering fremlagde for et år siden 'en visionær dansk energipolitik 2025', som siden har været dens indspil i forhandlingerne med oppositionen om en bred energiaftale.

Energiudspillet er ikke ambitiøst – især ikke på energisparensiden. Bruttoenergiforbruget skal holdes konstant, og brugen af de fossile brændsler kun reduceres med 15 % i 2025.

Regeringen har ikke på noget tidspunkt ønsket at udmelde et CO2-reduktionsmål for hverken 2025 eller 2020. De har end ikke udmeldt, hvad deres eget energiudspil vil betyde - måske fordi det kun vil føre til en CO2-reduktion på hjemmebanen på godt 14 % i 2020 i forhold til 1990!

"Hvis [...] Danmark klimamæssigt skal blive et foregangsland, så skal der [...] minimum 40 % CO2-reduktion"

På trods af at EU har vedtaget at reducere udslippet af drivhusgasser med 30 % i 2020 som del af en global aftale og til trods for, at EU sloges for vedtagelse af en reduktionsforpligtelse i intervallet 25-40 % i 2020, så svigtede Connie Hedegaard på Klimamødet på Bali ved stadig intet at ville forpligte sig til nationalt.

Hvis regeringen seriøst mener, at Danmark klimamæssigt skal blive et foregangsland, så skal der på hjemmebanen planlægges for minimum 40 % CO2-reduktion i 2020 ift. 1990.

Det var baggrunden for, at Greenpeace i januar sendte rapporten "Nedtrapning af CO2-udslippet" til klima- og energiminister Connie Hedegaard. Det er et energiscenario udarbejdet for Greenpeace af Klaus Illum, ECO-Consult.

"Nu må Connie Hedegaard træde i karakter og få gang i aktiviteterne på hjemmebanen"

Scenariet beskriver en omstilling af den nuværende danske energi- og transportsektor gennem kraftig energieffektivisering og udbygning med vedvarende energi, der i 2020 fører til en hjemlig CO2-reduktion på 40 % i forhold til 1990 – og 66 % i 2030.

Kulforbruget bliver i 2020 mere end halveret, og olieforbruget nedsættes med 35 %. Andelen af vedvarende energi forøges til 36 % i 2020. Og dette uden brug af hverken biobrændsler eller kulkraft med CO2-lagring (CCS).

Nu må Connie Hedegaard træde i karakter og få gang i aktiviteterne på hjemmebanen.

Rapporten "Nedtrapning af CO2-udslippet":

<http://www.greenpeace.org>

Informations artikler om rapporten:

<http://www.information.dk/153552> og

<http://www.information.dk/153539>

Ringe klimapakke fra EU-Kommissionen

Af John Nordbo, leder af klimaprogrammet i WWF Verdensnaturfonden

I januar fremlagde EU-Kommissionen under stort ståhej en omfattende pakke af udspil på klima- og energiområdet. Kommissionsformand Barroso svungede sig selv helt op i det høje toneleje og betegnede værket som historisk.

Indholdet i pakken stemmer imidlertid ikke overens med indpakningen og de ord, der fulgte med. Problemet er, at ambitionsniveauet er skræmmende lavt. Der opereres med et mål om, at EU's 27 medlemslande tilsammen skal reducere deres udslip af drivhusgasser med 20 procent i 2020 i forhold til niveauet i 1990.

“Problemet er, at ambitionsniveauet er skræmmende lavt”

Det er langt fra ambitiøst. Ifølge den seneste opgørelse fra EU's miljøagentur over udslippet af drivhusgasser er de 15 gamle EU-lande godt på vej til at kunne reducere deres udslip med 11 procent i årene 2008-12. Og de 12 nye medlemslande ligger i dag med udslip, som er mere end 20 procent under 1990-niveauet.

Kommissionens udspil sender også de helt forkerte signaler. I de internationale klimaforhandlinger lykkedes det netop EU-landene at trække en mere vidtgående beslutning hjem fra klimamødet på Bali. De

lande, som har ratificeret Kyotoprotokollen, blev enige om, at udgangspunktet for diskussionerne om, hvilke krav der skal gælde for de rige lande i perioden efter 2012, vil være reduktioner i størrelsesorden 25-40 procent i 2020.

“Kommissionen har [...] med sin pakke igangsat et internt hundeslagsmål i EU om et utilstrækkeligt mål”

Man skal ikke være et matematisk geni for at se, at det mål, som Kommissionen lægger op til, ligger uden for dette interval. Kommissionen har altså med sin pakke igangsat et internt hundeslagsmål i EU om et utilstrækkeligt mål. Det gør det vanskeligt for EU at optræde med troværdighed i de internationale klimaforhandlinger. Desværre har selv et land som Danmark ikke holdt sig for god til at bidrage til at trække ambitionsniveauet i EU ned.

Det skal retfærdigvis tilføjes, at der også er elementer i Kommissionens udspil, som er fine nok. Det gælder eksempelvis forslaget om, at elsektoren ikke længere skal have uddelt gratis tilladelser til udslip af CO₂. Pakken indeholder også en plan for ud-møntning af EU's mål om at øge den vedvarende energis andel af energiforsyningen til 20 procent i 2020.

Mest klima for pengene?

Af Søren Dyck Madsen, energi og klimapolitisk medarbejder i Det Økologiske Råd

Der bliver i øjeblikket regnet på, hvad de forskellige elementer i EU's klima- og energipakke koster. Men det er absolut ikke enkelt at give et bud på, for elementerne i klimapakken hænger uløseligt sammen, og ændres kravene på det ene område, påvirker det prisen for de andre indsatser.

Hvis reduktionsmålet for drivhusgasser holdes på de nuværende 20 % i 2020, og målet for vedvarende energi (VE) sættes til 20 % samme år, så vil VE-delen være det stærkeste mål. Derfor vil alle omkostninger blive tillagt VE-udbygningen, mens prisen for en CO2 udledningskvote i EU vil nærme sig nul. Sådan regner man i dag.

"elementerne i klimapakken hænger uløseligt sammen"

Men egentlig ønsker EU en 30 % klimagasreduktion. Vedtages dette i EU, vil dette mål være stærkere end VE-målet. Herved vil prisen for en udledningskvote få en væsentlig værdi, hvilket igen vil betyde, at energipriserne vil stige. Og så vil den til-lægspris, som VE behøver for at konkurrere i markedet, blive kraftigt reduceret.

Havde der også været vedtaget bindende mål for energibesparelser på 20 % eller 13

% absolut reduktion, så ville dette mål have været langt den billigste måde at nå alle tre mål på. En reduktion i energiforbruget vil nemlig automatisk medføre en stigning i andelen af VE med det resultat, at udbygningen med VE skulle være betydeligt mindre – og dermed billigere.

"EU [...] regner med, at olien falder kraftigt i pris i det næste årti – hvad der forekommer urealistisk"

Således kan man få nøjagtig den pris, man ønsker, for enten udbygning af vedvarende energi eller for reduktion af klimagasser,, blot man fastlægger sit beregningsgrundlag herefter.

Når man som i EU's udspil regner med 20 % VE, 20 % klimagasreduktion og ingen bindende energisparemål, så får man en urimeligt høj pris for udbygningen med VE. Om dette er bevidst, skal være usagt.

Dertil kommer, at den høje pris for VE-udbygning er en følge af, at EU ligesom det internationale energiagentur IEA regner med, at olien falder kraftigt i pris i det næste årti – hvad der forekommer urealistisk.

Finansloven - lange udsigter med 1% til ulandene?

Af Vagn Berthelsen, generalsekretær i IBIS

Det nye forslag til finanslov indebærer 150 millioner kroner mere til ulandene end det oprindelige udspil. Finansloven er offentligt blevet debatteret med en indgang, der hedder signalpolitik. I det lys er det vigtigt, at bistanden stiger på trods af en vis bekym-

ring om økonomiens udvikling. Men det er samtidig klart, at de ekstra 150 millioner er meget langt fra det signal om at hæve bistanden, som ligger i regeringsgrundlaget. Det har ikke været udtrykt direkte, men på grund af den (dengang) nye situation på

Christiansborg lå det i kortene, at kursen var sat mod 1 %. Det har meget lange udsigter, hvis tempoet er 150 millioner mere pr. år. Det hæver kun bistanden til 0,81 % af BNI.

”dansk bistand svarer [...] til, hvad vi har råd til at bruge i to mellemstore kommuner”

Uanset de knap så gunstige her-og-nu økonomiske udsigter har vi så rigeligt råd til at give 1 % i bistand, og der er brug for det. Vel er godt 14 milliarder kroner mange penge, og der kommer meget godt ud af pengene. Men det er værd at sætte det tal lidt i perspektiv, fordi vi let taber jordforbindelsen, når så mange nuller i et tal skal vurderes. Jeg bor selv i Roskilde, en mellemstor kommune, og i 2007 var budgettet på 5,7 milliarder kroner. Den danske bi-

stand svarer altså godt og vel til, hvad vi har råd til at bruge i to mellemstore kommuner.

”Vi [...] har [...] så rigeligt råd til at give 1 % i bistand, og der er brug for det”

De 150 millioner i finanslovsforslaget er øremærket til NGO-puljer og til klimaindsats. Det er klart, at arbejdet frem mod den store klimakonference i København er vigtigt. Og netop den prioritering sætter en tyk streg under behovet for og rimeligheden i en markant stigning af ulandsbistanden. Den rige del af verden har forårsaget nogle dramatiske klimaforandringer, som i meget høj grad vil gå ud over den fattige del af verden, som ikke har samme kapacitet som vi til at bygge diger mv. For at blive i finansministerens egen retorik: Der er brug for at flytte højre fod fra bremsen og over på speederen!

Regeringen sylter FN's tiår for Uddannelse for Bæredygtig Udvikling

Af Lars Myrthu-Nielsen, sekretariatsleder i Øko-net

”Det er en ommer”, ville det have lydt, hvis Danmarks foreløbige indsats for FN's tiår for Uddannelse for Bæredygtig Udvikling (UBU) blev vist i reklametiden på TV2. Prøv blot at undersøge hvor mange i det danske uddannelsessystem, der kender til tiåret. Du får svært ved at finde nogen.

”regeringen er klart bagud i forhold til det, vi har forpligtiget os til”

FN's tiår for Uddannelse for Bæredygtig Udvikling (UBU) løber fra 2005-2014. Den danske regering har tilsluttet sig ti-året og forpligtiget sig til at gennemføre en række initiativer for at fremme Uddannelse for Bæredygtig Udvikling i og udenfor det danske undervisningssystem. Men ind til nu er der sket meget lidt, og regeringen er klart bagud i forhold til det, vi har forpligtiget os til.

Hvorfor nu det? Har regeringen ikke selv skiftet hest i forhold til miljø og klima? Og satser alt på at få stor succes med klimatopmødet i 2009. Da ansvaret i Danmark ligger hos Undervisningsministeriet, er det betænkeligt at læse i Information, at Bertel Haarder mener, at temaet allerede er en del af uddannelsessystemet og ”Vi er hverken forsinkede eller bagud”. Det på trods af at Danmark faktisk er bagud i forhold til den tidsplan, vi har forpligtiget os til internationalt.

”hvem vil tage over, når nu undervisningsministeren ikke har forstået, at UBU er mere end blot naturfagsundervisning?”

I forbindelse med ti-året er der etableret et tværministerielt udvalg bestående af 10 ministerier. Hvor er de andre ministerier henne i forhold til at få etableret de nød-

vendige aktiviteter i Danmark? Og hvordan kan man overhovedet seriøst etablere klimaaktiviteter uden at sammenkoble det med de bredere visioner indenfor Uddannelse for Bæredygtig Udvikling? Jeg efterlyser hermed regeringen og ministerierne i det tværministerielle udvalg - hvem vil tage

over, når nu undervisningsministeren ikke har forstået, at UBU er mere end blot naturfagsundervisning?

Læs mere om Uddannelse for Bæredygtig Udvikling på www.ubu10.dk

Regeringen til miljøeksamen

Af Tove Maria Ryding, Nepenthes / formand for 92-gruppen

Selvom det blev pakket pænt ind i høflige og diplomatiske vendinger, så var der varme lussinger iblandt de 36 forslag til forbedringer af Danmarks miljøindsats, som OECD fremsatte 25. januar ved offentliggørelsen af OECD's analyse af Danmarks miljøindsats.

Til trods for at rapporten også indeholder ros, såsom et skulderklap for Danmarks grønne skattesystem, er det sikkert og vist, at OECD-rapporten ikke er den slags karakterblad, som miljøministeren har lyst til at sætte i ramme og hænge op på væggen. OECD påpeger bl.a., at Danmark er langt fra at opfylde sine klima-forpligtelser og mangler tidsbestemte målsætninger for beskyttelsen af truede naturområder, inklusive den hårdt pressede danske havnatur.

“OECD-rapporten [...] er [...] ikke den slags karakterblad, som miljøministeren har lyst [...] til at hænge op på væggen”

Forureningen af luft og grundvand har også vakt bekymring hos OECD, som overordnet set nævner Danmarks generelle miljøtilstand som en mulig årsag til, at 20 % af danskerne påvirkes af allergi og luftvejs sygdomme, samt at danskerne inden for visse former for cancer har OECD's højeste dødsrate.

På trods af de alvorlige advarsler fra OECD er det et åbent spørgsmål, om rapporten vil føre til ændringer i de overordnede rammer for den danske miljøpolitik. Miljøminister

Troels Lund Poulsen konkluderede, at OECD-rapporten overordnet set vil ”...give os yderligere inspiration og dynamik til en række af de processer og initiativer, vi allerede er i gang med”.

Men et centralt problem i den danske miljøpolitik er og bliver de stramme økonomiske rammer, som regeringen har lagt omkring Miljøministeriet. Traditionen med at uddele en såkaldt miljømilliard hvert 4. år blev fastholdt i det seneste regeringsgrundlag, og miljøministeren undlod at benytte OECD-rapportens advarsler til at forlange, at Finansministeren tillader flere miljøinitiativer, som koster penge.

“Men et centralt problem [...] er [...] de stramme økonomiske rammer, som regeringen har lagt omkring Miljøministeriet”

Et andet stort problem er regeringens uvilje til at gribe ind overfor de erhverv, som forårsager en stor del af natur- og miljøproblemerne. Heller ikke her har Miljøministeren krævet en kursændring. Tvært imod udstedte han for nylig en garanti for, at selv ikke de landbrug, der ligger inde i de kommende nationalparker, skal pålægges nye miljøkrav.

Hvis miljøministeren skal kunne sikre sig bedre miljøkarakterer fra OECD i fremtiden, kan han ikke komme udenom at skulle stille spørgsmålstegn ved de stramme bånd, som regeringen har underlagt miljøpolitikken.

Der er behov for øget bistand til udvikling og klima

Af Mette Bloch Hansen, assisterende koordinator for 92-gruppen

92-gruppen sendte i december et brev til udviklingsministeren, som opfordrer hende til at sikre en 'ren' dansk ulandsbistand, der går til fattigdomsorienteret udviklingshjælp, og dertil en særlig pulje til finansiering af fælles globale udfordringer, herunder klima.

"Klimaforandringerne er således et ekstra udviklingsproblem, som vi i den rige verden har påført ulandene"

Det er alment anerkendt, at FN's globale udviklingsmål, de såkaldte 2015 mål, ikke vil blive nået, medmindre den globale udviklingsbistand vokser kraftigt de nærmeste år. Samtidigt går en stigende del af udviklingsbistanden til en række andre formål, bl.a. gældslettelse, som ikke i tilstrækkelig grad gavner de fattige.

Også den stigende fokus på klimaforandringer risikerer at underminere udviklingsbistanden, medmindre den resulterer i ekstra bistand. Det er en kendsgerning, at klimaforandringerne rammer de fattigste lande hårdest, selvom de rige lande har det største ansvar for klimaproblemerne. Klimaforandringerne er således et ekstra udviklingsproblem, som vi i den rige verden har påført ulandene

92-gruppen mener derfor, at det eneste retfærdige er, at de rige lande finansierer de fattige landes indsats for at tilpasse sig til klimaforandringerne. Dette forudsætter tilførsel af mere og additional bistand.

Der er således behov for at tilføre mere udviklingsbistand både for at nå FN's udviklingsmål for verdens fattige lande og for at sikre disse landes tilpasning til klimaændringerne.

"Der er [...] behov for [...]mere udviklingsbistand både for at nå FN's udviklingsmål [...] og for at sikre [...] tilpasning til klimaændringerne"

For Danmark betyder det, at der er behov for at genetablere udviklingsbistanden på 1 procent af BNI samtidig med, at der oprettes en pulje til finansiering af globale indsatser, bl.a. klima.

På dette års FN-konferencer om 2015 målene og finansiering af udvikling (Financing for Development) bør Danmark derfor promovere en ny praksis, som sikrer en 'ren', og tilstrækkelig, fattigdomsorienteret udviklingsbistand og dertil additionelle ressourcer til globale udfordringer som bl.a. klima.

Se 92-gruppens udtalelse på:
www.92grp.dk

ARRANGEMENTER

Hvornår: 2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00

Hvor: En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: Greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Mandag den 25. februar 2008
kl. 17.00 – 20.30

Ingeniørhuset
Kalvebod Brygge 31-33,
København

Efter Bali bliver vejen lang og stenet til en global klimaaf tale på topmødet i København i 2009

Debat med klimaminister Connie Hedegaard, John Nordbo fra WWF Verdensnaturfonden og Lars Aagaard fra Dansk Energi.

Deltagerafgift: Medlemmer af Ulandsfagligt Selskab kr. 150; studerende, arbejdsløse og pensionister kr. 50; øvrige kr. 325. Deltagelse iht. IDAs regler. Alle priser inkluderer let traktement. Læs mere: www.ulandsfagligt.dk

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:

www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen, Mette Bloch Hansen, 92-gruppen, Constance Hegner og Johanne Floris, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk
Såfremt nyhedsbrevet ønskes afmeldt, sendes mail til j.floris@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Nørrebrogade 68 B
2200 København N
T 35 24 50 90
E 92-gruppen@dn.dk